

ב"ל (נצרת) 29185-08-12 - מכלוף תורג'מן נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (נצרת) 29185-08-12 - מכלוף תורג'מן נ' המוסד לביטוח לאומי מחוזי עבודה נצרת

ב"ל (נצרת) 29185-08-12

מכלוף תורג'מן

ע"י ב"כ עו"ד פואד זועבי

מטעם הלשכה לסיוע משפטי

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד מוחמד ג'אנם

בבית-הדין האזורי לעבודה בנצרת

[06.02.2013]

כב' הנשיאה ורד שפר

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטת הוועדה הרפואית לעררים מיום 14.02.12 (להלן: הועדה) שדחתה את עררו של המערער על החלטת הוועדה הרפואית מדרג ראשון שקבעה כי לא חלה החמרה במצבו הרפואי של המערער והשאירה את דרגת נכותו על 10%.

2. המערער נגר במקצועו, סובל מירידה בשמיעה עקב חשיפה לרעש- פגיעה בעבודה אשר הוכרה ע"י המשיב כתאונת עבודה, מיום 05.05.97.

ועדה שהתכנסה בתאריך 23.08.09, קבעה למערער נכות יציבה בשיעור של 10% (לפי פריט 72(1)ד3). לאחר שהמבקש טען כי מצבו הוחמר וביקש להיבדק מחדש, נבדק ע"י ועדה בדרג ראשון אשר קבעה כי לא חלה החמרה במצבו, וערר שהגיש נדחה, כאמור, בהחלטת הועדה מושא דיון זה.

3. להלן תמצית טענות המערער-

א. טעתה הוועדה עת לא בצעה השוואה כמתחייב בין ממצאיה לבין ממצאי הוועדה מדרג ראשון.

ב. החלטת הועדה לוקה בחוסר סבירות קיצונית שכן אינה מנומקת ומפורטת כנדרש ואינה מתייחסת למסמכים אשר הוצגו בפניה ואשר מעידים על החמרה במצבו של המערער מבחינת שמיעה.

כך, הוועדה מתעלמת מאישור הרפואי של ד"ר אליו פלמה - מומחה ברפואה תעסוקתית, לפיו נרשם במפורש כי חלה החמרה במצבו של המערער בהשוואה לממצאים הרפואיים של הוועדה הרפואית מיום 23.08.09.

הוועדה מתעלמת מבדיקת השמיעה מיום 29.07.11 בה צוין במפורש כי קיימת הרעה בספי השמיעה ביחס לבדיקה קודמת מחודש 04/09, וכן איננה מתייחסת לבדיקה שנערכה למערער ע"י רופא א.א.ג. ביום 01.08.11 אשר מצא כי קיים ליקוי שמיעה נוסף מבדיקת שמיעה קודמת מיום 24.03.09.

ג. לפיכך, הוועדה טענה טעויות משפטיות המחייבות דיון חוזר בעניינו של המערער.

4. להלן תמצית טענות ב"כ המשיב-
הוועדה פעלה כדין והחלטתה בהתאם לממצאי המסמכים אשר הונחו בפניה.

הוועדה הסתמכה על תוצאות הבדיקה במכון מאוניברסיטת חיפה לפיהן יש ירידה בשמיעה של 35 דציבל באוזן מימין ו 25 דציבל באוזן משמאל.

הממצאים האמורים טובים מאלה שצוינו בהחלטת הוועדה מדרג ראשון וגם מאלה שצוינו באישור לפי תקנה 36 לתקנות.

5. דיון והכרעה-
המערער התייצב בפני הוועדה והתלונן על כך ש"אינו שומע טוב, לא מבין מה מדברים. עונה לא לעניין-דפיקות באוזניים ורעשים"

הוועדה ציינה בסעיף 12 לפרוטוקול דיוניה את המסמכים שעמדו בפניה, ובכללם גם בדיקת שמיעה מיום 03.10.11, ממכון השמיעה באוניברסיטת חיפה, את טופס התביעה להחמרת מצב מיום 12.09.11, האישור הרפואי בהתאם לתקנה 36 לתקנות שנערך ע"י ד"ר אליו פלמה -מומחה ברפואה תעסוקתית, ואודיוגרם (בדיקת שמיעה מאילנה הולדשטיין מכון אודיולוגי בע"מ) מיום 28.07.09.

הוועדה גם ציינה כי המערער עובד כעצמאי בקיבוץ מסילות.

בפרק ממצאים ונימוקים כתבה הוועדה כך:
"עובד בנגרות כ-45 שנה לאחרונה עובד עם אוזניות, מוסר על בעיות באוזניים מזה כ-20 שנה.

בתיקו מעקב בדיקות שמיעה מ-1997 כשבבדיקה האחרונה מ-3.10.11 ישנה ירידה חושית עצבית בטונים הגבוהים. בטונים של דיבור ישנו פער הולכתי של עד 15 דציבל ממוצע שמיעה בטונים של דיבור בהולכת עצם 35 דציבל מימין ו 25 דציבל משמאל.

לגבי הטנטון, מוסר על רעשים ודפיקות באוזניים כשחוזר הביתה מהעבודה. בבדיקת אפייניו מ-3/10/11 אותר בתדרים נמוכים של 500 ו-1000 הרץ וללא תגובה שיורית.

בפרק אבחנות ציינה: "נזק שמיעתי כתוצאה מחשיפה לרעש."

הוועדה סיכמה את מסקנותיה כדלקמן-
"לפי הממצאים כפי שפורטו בסעיף 21 הוועדה דוחה את הערר וקובעת שאין החמרה"

6. על הוועדה הדנה בטענה בדבר החמרת מצב, לערוך השוואה בין הממצאים אשר נקבעו ע"י וועדה קודמת - לבין ממצאיה היא.
- בעניינו, אכן הוועדה לא ציינה את ממצאיה של הוועדה מדרג ראשון ומשכך כמוכן לא ערכה השוואה בין ממצאיה העכשוויים לבין ממצאי קודמתה.
- יחד עם זאת, ממצאי בדיקת השמיעה שנעשתה במכון אובייקטיבי, אותם העדיפה הוועדה ליישם, ובחירה זו היא בתחום שיקול דעתה הרפואי-מקצועי - כפי שצוטטו ע"י הוועדה - אינם מאפשרים קביעת אחוז נכות גבוה מ - 10%, בהתאם לפריט ליקוי 72(1)(ד)(3).
- משכך, אין כל נפקות מעשית לעובדה שהוועדה לא התייחסה לרמת השמיעה שהייתה למערער בעבר.
7. למעלה מן הצריך, ככל שהדבר נוגע לטענה לפיה הוועדה לא התייחסה לאישור הרפואי לפי תקנה 36 לתקנות, של ד"ר אליו פלמה -
- ההלכה היא כי תכליתו של האישור הרפואי, היא לשמש כאשרת כניסה לנכה, למען יועמד בפני הוועדה הרפואית, אך אין האישור קובע ולא כלום לעניין פעולתה של הוועדה (ראו, דב"ע לג/0-130 גבריאלי וינר- המוסד לביטוח לאומי פד"ע 73, מיום 20.11.73; עב"ל 167/99 אורי רשתי-המוסד לביטוח לאומי, מיום 08.03.2000)
- זאת ועוד - גם באישור עצמו אין השוואה מעשית של רמת השמיעה לזו שנמצאה ע"י ועדה קודמת, וודאי שלא לדרגת הנכות המתחייבת ממנה.
8. אשר על כן, ומשלא מצאתי כל טעות משפטית בפעולות הוועדה או מסקנותיה - דין הערעור להידחות.
9. הואיל ומדובר בתביעה מתחום הביטחון הסוציאלי - אין צו להוצאות.
10. במידה ומי מהצדדים יבקש לערער על פסק דיני זה עליו להגיש בקשת רשות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים וזאת בתוך 30 יום מיום קבלת עותק פסק הדין.
- ניתן היום (כ"ו שבט תשע"ג, 06 פברואר 2013) בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.